

تووتنهوان

ئەحمەد قادر سەعید
(سلیمانی)

بۆ گیانی ھەرگیز نەمری مامۆستا ھیمن موکریانى پینشکیشە.

کاتیکی لەسەر قەراغی دێراوی تووتنەکە دانیشتبوو و کلیتەیهکی کۆنی لە چلکدا نغزۆت لەسەر کردبوو، چاکەتییکی بە بەرتا گەورەت لەبەر بوو و لە دیمەندا زۆر دزیو دیار بووی، سەر و ریشت تەواویک ھاتبوو، لە رواژەتا دیار بوو بەچاوی ھەسرەتەووە لەو خاک و ئاو و خاکەنازەت دەروانی کە رەنگە ھەر تاویک بووبی لە سەر شانت داگرتی و ویستبیتت پشوو بەک بەدی. جارێ دەیانگوت پشوو سەردێراوان بۆ جووتیاران لە زۆر جیتی دی خۆشترە، بە تاییەتی لەو کاتەدا کە جووتیاران یەک دوو دوگمان دەترازین و سینگ و بەرۆکیان بۆ ھەوای فینکی ئەو مەزرایە دەکەنەووە. لەو کاتەدا مەگەر ھەر خوا خۆی بزانی چ خۆشییەک لە دەروونیان دەگەڕێ و بیریان بۆ چەندان خواستی لە ھەستدا ھەلنراو دەچێ، رەنگە کاکێ جووتیار پیتی وابێ ئیستا ئەو رۆژەییە حاسلات و بەرھەمی رەنجی شانانی پینگەیشتون و بەرھەمی سالانەیی بردۆتە ناو بازاری شار و بەرھەمەکی ساغ کردۆتەووە و ھەمووی فرۆشتوو و بە ھەمان دراوی بەری رەنجی شانانی مال و مندالی پین پۆشتە کردۆتەووە و خۆشییەکی زۆریشی لەدل و دەروونی مندالانیدا جیگیر کردوو و دایکی مندالەکانیشی لەبیر نەکردوو و وەک گەفتی پیدابوو، ئەویشی پۆشتە کردۆتەووە. زاد و زەخیرەییکی باشیشی کپیو و گەراوەتەووە مالت و بە ئاسوودەیی لیبی دانیشتوو و ئیدی خەمی ئەوێ لە دلدا نەماوە کە ئەو سال چۆن دەگوزەری، خۆش دەبێ، یان تووش.

سێروان دەمیک بەدواتدا وێل بوو، دەبوست بزانی لە کوتیی، ئیستا چ کارە و لە کام شاردا جی و ریت بۆ ریتک

خراوه و پیوستییه‌کانی ژیانت بۆداین کراوه و قه‌لهم و کاغزت هینراوه‌ته به‌ردهم و نه‌وه‌کانت پییان گوتوی دهی شاعیره جوان په‌رسته‌که‌ی کورد، دهی بیرمه‌نده زاناکه، بیر و هزر و شیعی‌هاوتای شیعی‌رکانی ناودیوانی تاریک و روون و وه‌رگی‌رانی به‌پیزی هاوتای توحفه‌ی موزه‌فهرییه، له‌تۆ و خزمه‌ت و خو‌شگوزه‌رانی، له‌ئیمه‌ش، ئیمه‌ی نه‌وه‌کانی تۆ نه‌وه‌کانی پیاوه فه‌یله‌سووف و بیرمه‌نده‌کانی کورد خزمه‌تکردن، به‌ده‌نگه‌وه‌هاتن. تۆ شیعی‌ر جوان بلّی، ئیمه‌ش و ته‌کانت ده‌که‌ینه‌ویردی سه‌ردهم و جوانییه‌کانت په‌خش ده‌که‌ین. تۆ بۆ ئیمه‌ سه‌ر مایه‌ی سه‌رمایه‌کی زۆر گه‌وره‌ی، سیروان ده‌یویست بزانی تۆی مه‌زن رۆژانی به‌سه‌رچوونی جوانی تیکه‌ل به‌ شو‌خوشه‌نگییه‌کانی شیعی‌ر ته‌ر و پاراو چون به‌رئ ده‌که‌ی؟ ده‌یویست بزانی تۆ که‌له‌پیاوه‌ی که‌ جاران به‌یه‌کیتک له‌مامۆستا و رتبه‌ری خه‌بات و به‌رخۆدان ده‌هاته‌ئه‌ژمار، له‌چ‌ناز و نیعمه‌تیکدا ژیان ده‌گوزه‌رینتی، ناخۆ هه‌روه‌ک جاران شاعیری گه‌لی. وه‌ک یه‌کیتک له‌رتبه‌ران تۆ ناوه‌ی به‌بالای تۆدا بریبوو، ده‌یویست بزانی ئیستا چون ژیان به‌رئ ده‌که‌یت. ناخۆ هه‌ر له‌شیلان ناوی، ئه‌گه‌ر له‌وی، چ‌کارتیک ده‌که‌ی و دۆستایه‌تیت له‌گه‌ل قه‌لهم و وشه‌دا هه‌ر له‌بره‌ودایه، یان سستی به‌سه‌ردا هاتوو، ئه‌رئ هه‌روه‌ک جاران دلته‌ر و جوانی په‌رستی، شیعی‌ر و جوانییه‌کانی وه‌ک پۆشاک گیانتیان رازاندۆته‌وه، سیروان له‌گه‌ل هه‌موو تۆ پازانه‌دا به‌ره‌و رووت هات، یه‌که‌م جار که‌چاوی به‌و دیه‌نه‌ی که‌وت، تاساو حه‌په‌سا! وای نه‌ده‌زانی خۆی له‌به‌ردهم شاعیری‌کدا وه‌ستاوه که‌هه‌موو ژیان بۆ وشه‌ی جوان و کوردی په‌سه‌ن ته‌رخان کردبوو، تۆ دامو و له‌بیران راجوو، نه‌یده‌زانی دوا‌ی هه‌والپه‌رسین له‌کوته‌هه‌ست پین بکات تا له‌ئه‌نجامدا تینی دایه‌گیانی خۆی و که‌میتک له‌هه‌ستی شیواوی دوور که‌وته‌وه و لیت نزیک بۆوه و به‌و شیویه‌هه‌ستتان به‌قسان کرد:

- مامۆستا تۆه‌چ‌ده‌بینم؟

- (به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه) ئه‌من ده‌بینی.

- به‌و ئاسته‌گه‌یشتووی، تۆه‌ی من ده‌بینم راسته؟ وایزتم زۆتر له‌خه‌ون ده‌چی.

- بۆ راست نییه! تۆه‌ی تۆه‌ نییه‌ ده‌مبیینی چ‌سیپالینکم له‌به‌ره‌و چون بووم به‌مه‌خسه‌ره.

- تۆه‌ ژیان هه‌لبژارده‌ی خۆته، یان خیر؟
- که‌سه‌ه‌یه‌پیتی خو‌شبی‌ دوا ده‌مه‌کانی ژیان به‌و شیویه‌ته‌واو کات؟ به‌سه‌به‌هه‌ر حال بژارده‌ی خۆم بێ، یان نه‌بێ و پیتی رازی بێ، یان نه‌بێ! تۆه‌ راستییه‌که‌ له‌به‌ر چاوانه‌؟

سیروان که‌میتک دامو، بیر له‌جه‌سته‌ی جیا‌بۆوه، رۆیشت تا تۆه‌ جییه‌ی تۆه‌ چهند دیره‌ی هینایه‌وه‌خه‌یالی که‌مام هیمن له‌شیعی‌رکدا ده‌لی:

بزانه‌تۆ تۆه‌ی ته‌هلی هونه‌ر بێ

ده‌بی‌یا ده‌ست به‌سه‌ر، یا ده‌ره‌ده‌ر بێ

هونه‌رمه‌ند ژیان خۆشی مه‌حاله

هونه‌رمه‌ند ره‌نجه‌رۆیه، ژینی تاله

منیش با‌برده‌له‌ی به‌ر گه‌ژه‌لووکم

ده‌میتک له‌و قولکه، تاوتیک له‌و چلووکم

منیش زۆرداری په‌زی لێ به‌پوم

منیش به‌دکاری بواری لێ ته‌نیوم

سیروان تۆه‌ کاته‌هاته‌وه‌سه‌ر خۆی، تاوتیک بو له‌هۆشیدا، له‌رافه‌کردنی ماناکانی تۆه‌ چهند دیره‌هه‌نجالی ره‌وی بۆوه. ده‌یزانی له‌و ولاته‌ی ئیمه‌دا تۆه‌ به‌شی تۆه‌ هونه‌رمه‌ند و بیریارانه‌یه‌که‌ بریاریان داوه سه‌ربه‌ست بژین و نه‌بهنه‌دارده‌ستی که‌س. تۆه‌ بێ ده‌نگ بوو، تۆه‌یش له‌بیده‌نگیدا نغۆ. له‌رواژه‌ی هه‌ردوولایان بێ ده‌نگی گه‌لیک مانای له‌خۆیدا کو‌ده‌کرده‌وه. تۆه‌م ده‌یگوت بۆ که‌سیتک که‌رۆژانیتک بوو وه‌ک مه‌شخه‌لیتک رینگی تاریکی ژیان روون ده‌کرده‌وه و هه‌زاران که‌سه‌شیدا و هۆگری شیعی‌ر ئاگرین و وشه‌ته‌ر و پاراوه‌کانی بوون، نه‌ده‌بوو ئیستا وه‌ک توتنه‌وانیتک له‌سه‌ر رۆخی دیراوتیک دانیشی و چاوه‌رئ بکات تا ئاوی جوگا که‌نگی ده‌گاته‌دیراو و چینه‌راوه‌کانی بۆ پاراو ده‌کات.

تۆه‌ له‌بازنه‌ی تۆه‌م چهند وشانه‌دا گیری خوارد و بێ ناگا دیقه‌تی ده‌دایه‌ تۆه‌ که‌رسه‌که‌گله‌ی به‌ده‌ستییه‌وه‌بوو، تا ده‌هات زیاتر مشتتی لێ توند ده‌کرد، تۆوات ده‌زانی تۆه‌ که‌رسه‌که‌هه‌موو گۆی زه‌وییه‌! تۆه‌ ده‌یه‌وی به‌خیرایی له‌ناو مشتیدا له‌تویه‌تی کات، تۆپیت و ابوو له‌ناو تۆه‌ جیهانه‌دا جییه‌ک بۆ تۆه‌ نه‌ماوه‌ته‌وه‌تیبدا به‌ناسووده‌یی بژی. تا ده‌هات بیری په‌رت ده‌بوو، هۆشت له‌جه‌سته‌ت جیا ده‌بۆوه و ده‌که‌وتییه‌ ناو خه‌یالی قولی تۆه‌ تۆه‌ندیشانه‌ی بیری که‌ تۆه‌ ناوه‌مه‌زنه‌یان به‌به‌ردا بری!

خه یال هینای و بردی تا ئه و جیبیه کات هاتهوه یهک، سیناریوکانی ژبانیان خستهوه سهر تهختهی شانۆ و دهستیان به گیتیرانهوه و نمایشکردنی رووداو هکان کرد. سیروان له دلی خویدا به خووی دهلی تو ته نیا رۆلی ته ماشاکار ده بیینی و له هزری ئالۆزتدا رووداو هکان وه سه ره بهک ده نیی. لیره وه به چاکت زانی ئه و په رده ی بی دهنگییه هه لده یه وه و له زمانی ئه و خو یه وه رووداو هکان بیستی و خو ت رۆلیک نمایش نه که ی. له و سۆنگه یه وه ختو که ی که سه که گله که ی ده ستیت به هه لزانی و بی دهنگی ئه و ساته ت په وانده وه:

- ده ته وی هه روا به ئاسانی شته کان فه رامۆش که ی و تو بی دهنگ و منیش قروقه پ بکه م و لیتی پال بده مه وه و تو ش به ردیک نه خه یه سه ر به ردیک له و بارو دۆخه ی ئیستا ده یان بینم، هه روا ده ست به تال بچمه ده ری.

- پیم وابی به ردیکی له سه ر دانیتین باشتره. هه لده وه ی لاپه ره ی نه هه مه تییه کان هینده زۆرن وا ده مه ده ست هه لده درینه وه و ئه گه ریش هه لیه انده یه وه هینده ی دی بیرمان ئالۆزتر ده که ن.

- لیم مه به به مامۆستای فه لسه فه. ژبانی دژوار به شی هه موومانه، وه لی ئی هه ندیکمان له گه ل ئی هه ندیکمان جیا وازی هه یه.

- بی گومانم که وایه تو راست ده که ی.

به بیستی ئه و چه ند قسانه، هه ستم ده کرد په نگی ده په ری. وهک تارماییه که به سه ر روخساریدا هاتبی، ئه وه ده بییرا. پیم وابو ریتم بو چوونه ناو ئه ندیشه یه که قوول کردۆته وه. ئه و له ناو ئه و له بییر راچوونه دا مه له ی ده کرد که میژووی رووداو هکانی یه که به دوای یه کدا دینانه سه ر ته خته ی شانۆ، به ریز قوئاغه کانی ژبانی ئه ویان ده کرده ئه لقه و تا ئه لقه له دوای ئه لقه نمایشیان بکات و له سه ر شانۆی ژبان و یاده وه ربیه کاندای خو یان بنوین:

ئیسستا به یانی دواده مه کانی شه وی جه ژنی به راته، سه ره تای ساله کانی سه ده ی بیسته مه. بییر فری رانه وه ستا تا خو ی گه یانده گوندی (لاچینی) ی نزیک سابلاغی ته واو بو ئه و ماله ی له و شه وه دا تو ی هینایه سه ر دنیا یه و تو ی تیدا له دایک بووی و یه که م گریانت به گوتی سروشتدا هه لدا. ئه و شه وه له ماله ی ئیوه بوو به جه ژن. چه وت شه وان کرا به شه واره، میوژ و گوپز و شه وچه ره دابه ش کران گویندان که باربان ده خوینده وه تا له

چه وته میدا به ناوی محمه ده مین بانگیان به گوتیدا، بووی به کوری نیوه نجی ماله ی. ئیدی وهک هه موو مندالیتیکی ئه و ناوه ورده ورده گه وه بووی و یه که م بیروه ری که به ربینگی پی گرتی، ئه و قسه ی دایکت بوو که زۆر جارن ده یگوت: تو پی و قه ده مه ت ره ش بوو، هه ر تو م وه زگ که وت، له شی ساغم به خو وه نه دی. له سه ر مانگ و رۆژی خو م بووم که ناچار بووین برۆین و بچینه لادی، که به ربوویه وه، من تلپاتی ته رم شیر له مه مکاندا نه بوو، هه ر خو شت جار جار به گالته وه به دایکت ده گوت: جا دایه گیان سوچی من چیبیه؟ دایکم راستی ده کرد ئه گه ر ئه و راستی نه گوتایه ئه و هه موو ده رد و نه هه مه تییه به ربینگیان پی نه ده گرتم، ئه و هه موو هه وراز و نشیوانه م نه ده هاتنه سه ر ری و ژبانیان به و جو ره لی نه ده شیواندم و هه ر رۆژه و هه ر مانگه و ساله نه ده که و قه شاریتک و ده مییک له ولاتی کورده واری و ده مییکیش بو گه رمه سیریان نه ده ره تاندم. به خو ت نه بوو، دوای ئه و یاده وه ربیه کانی بیرتیان هه ژاند، داخزایه ناو بیروه وه ربیه کانی دی، چ ئه وانیه تال بووه، چ ئه وانیه له شیرینیدا تامی هه نگوینیان ده دا. بو هه مووان ئه هیکت ده کرده پارسه نگ و له سۆنگه یانه وه بیروه وه ربیه کانی دیت به ریز یه که له دوای یه که لی ده بوونه نمایش کاریتکی کارامه و رووداو هکانیان نمایش ده کرد. ئه وه تا ئیستا کوره لاویتیکی ژیکه له ی ده مییک له قوتابخانه ی ده ولته تی ده خوینی، ده مییکیش له حو جره کانی فه قیتیان ده بوویه سوخته، ده مییک میرزابووی و ده مییک مامۆستا.

به مندالی سه رت وه سه ر رانی دایه مرۆتی دایه نت ده کردو ئه ویش زۆر چیروکی خو ش و به تامی بو ده گیترا یه وه تا چاوت ده چۆخه و. دایه مرۆتی ته مه ن له سه روو سه ت سال بوو ئه تو ی بی ئه ندازه خو ش ده ویست، گویت بو حیکایه ته خو شه کانی و نه زیله پر ماناکانی شل ده کرد و جار جار هه ل گه ل پاله وانه کانی تیکه ل ده بووی، خو که تو زتیکیش هه راش بووی له قوتابخانه کانی ده ولته تی ده ستت به خویندن کرد و فییری خویندن و خوینده واری بووی، بابت ده ویست بی به مه لا جیگه ی مه لا خاوه ن تواناییه کانی ئه و ده قه ره بگره وه، به لام له ده روونی تو دا شتیکی دی خه ملبیوو، خه می خاک، خه می نه ته وه و زۆر خه می دی. له و کات و ساتانه دا دۆستایه تی و خو شه ویستیت له گه ل زۆریک له هاو پریان

و هاونشینیان په‌یدا کرد. بووی به‌شاگردی زۆریتیک له مامۆستایانی زانا و بی‌ریارانی ږتیاوی کوردایه‌تی و مرۆښایه‌تی، خوښی و ناخوښیت زۆر دیتن. هاونشینی زۆریتیک له شاعیرانت کرد، سوودت له ئە‌زمونه‌کانیان وەرگرت تا ئە‌وه‌ی بۆ خوټ بووی به‌یه‌کتیک له شاعیره‌ دیاره‌کانی گۆږه‌پانی نیشتمان و کورده‌واری و سرووده‌ ناوازه‌کانت بووبون به‌ ویردی سهر زمانی هه‌موو کوردیکی به‌ ویزدان و ئاواتی سهره‌کی ژیانته‌گه‌یشتن بوو به‌ ئاوات و دوا ترۆپیکی سهرکه‌وتن و نه‌گلیتی، که‌چی به‌داخه‌وه‌ نه‌ک ههر زۆر زوو گلائی، به‌لکو هه‌موو ده‌ستکه‌وته‌کانت که‌وتنه‌ به‌رده‌م په‌شه‌با، وه‌لێ له‌گه‌ڵ هه‌موو نه‌هامه‌تیه‌کاندا، تینت ده‌دایه‌وه‌ به‌ر خوټ و هه‌لده‌ستایه‌وه‌. ئە‌و ده‌مانه‌ی رووناکایی خه‌فه‌ ده‌بوو، تۆ هاوه‌لانت هان ده‌دا بێ هیوا نه‌بن و هه‌ستنه‌وه‌ و خوټیتیک خه‌نه‌وه‌ و هیممه‌ت بده‌نه‌وه‌ به‌ر خوټیان و ژێرده‌سته‌یی قبول نه‌کهن. ئە‌و تۆ بۆ خوټ له‌ پێشه‌وه‌ی هه‌موواندا ده‌دیه‌وه‌. ئە‌و ی ږۆژیت چاک له‌بیره‌ که‌ کۆمه‌له‌ی (ژ. ک) دامه‌زرا و تۆ به‌کتیک بووی له‌ ئە‌ندامه‌ هه‌ره‌ نزیکه‌کانی و خوټ بۆ زۆر کار و چالاکی گه‌وره‌ ناماده‌کرد و له‌ لاپه‌ره‌ی بلاوکراوه‌ی نیشتماندا یه‌که‌م شیعری خوټ تیدا بلاوکرده‌وه‌ و پڕ به‌ده‌م هاوارت ده‌کرد:

**گه‌رچی تووشی ږه‌نجه‌ږۆیی و هه‌سه‌رت و ده‌ردم ئە‌من
قەت له‌ ده‌ست ئە‌م چه‌رخه‌ سیله‌ ناپه‌زم مه‌ردم ئە‌من
من له‌ زنجیر و ته‌ناف و دار و به‌ند باکم نییه
له‌ت له‌تم که‌ن، بکۆژن، هه‌شتا ده‌لیم کوردم ئە‌من**

تا ئە‌و ئە‌ندازه‌ی یه‌ک له‌ سه‌رکرده‌ هه‌ره‌ دیاره‌کان نازناوی شاعیری گه‌لیان به‌ بالاتدا ږیسیوو. نازناوی شاعیری گه‌ل بۆ تۆ جیبی شانازی بوو. هه‌ر بۆیخ له‌ ږیپه‌وی ژیاندا به‌ باشترین میده‌الت ده‌زانی. بۆ تۆ ده‌بوو وابێ، چونکه‌ هه‌ر له‌و ږۆڤه‌ی پێږۆچکه‌بووی و خوټ ناسی، زانیت ئیمه‌ نه‌وه‌ی گه‌لیکی به‌ش خوراوین. حوکمرانی زالم به‌ هه‌ر جوړ بۆیان کرابێ، گه‌له‌که‌مانیان به‌ سه‌ختترین شتواز چه‌وساندۆته‌وه‌. زیندانه‌کانیان به‌ که‌سانی نازادبخواز و تیکۆشه‌رانی بی‌ری نه‌ته‌وه‌یی ئاخنیوه‌.

ئێستا ئە‌و کاته‌یه‌ که‌ ده‌تگوت: (ئە‌و ږۆڤه‌م قەت له‌بیر ناچیته‌وه‌ که‌ بۆ یه‌که‌م جار له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی میلییدا و له‌ به‌رانبه‌ر خه‌لک شیعرم خوینده‌وه‌. هه‌ر ئە‌و کاته‌

شیعره‌که‌م بوو به‌جێ سه‌رنجی دانیشتوان و هه‌ندیک ئافه‌رین و هه‌ندیکیش له‌ باری نازناوه‌که‌م سه‌ریان سوږماوو. ئە‌وه‌ بۆ من سه‌ره‌تایه‌کی یه‌کجار گه‌وره‌ بوو. شه‌رمم شکا له‌ ناو جه‌ماوه‌ر ده‌رکه‌وتم، تا وام لێ هات له‌ زۆر بۆنه‌ی نیشتمانیدا داوای شیعری، یان نووسینیان لێ ده‌کردم. ئە‌و ږۆڤه‌ش که‌ ئالای کوردستان له‌ شاری مه‌هاباد به‌رزکرایه‌وه‌، کۆماری کوردستان ږاگه‌یاندن بۆ من و هه‌موو خه‌لکی، ږۆژیتکی میژوویی دلخوښی بوو. من له‌و ږۆڤه‌ پڕ شکۆبه‌ی شیعرم تیدا خوینده‌وه‌ و ئافه‌رینیکی زۆر کرام، وه‌لێ زۆر به‌داخه‌وه‌ ئە‌و ئومیدی ږزگاری و خوښیه‌ درێڤه‌ی نه‌کتشا و به‌ هۆی پلانی نیو ده‌وله‌تان و تیکه‌لبوونی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان و خیانه‌تی چه‌ندان که‌س له‌ خوڤرۆشان ئە‌و هیوایه‌ی کوردان، ئە‌و کۆماره‌ هه‌ر به‌ ساوایی زینده‌ به‌ چال کرا و له‌ناو برا.

داوای نه‌مانی کۆماری کوردستان له‌ مه‌هاباد، ږۆژانی ږه‌ش و ئاومیدی بالی به‌سه‌ر ولاتدا کیشا، خه‌لکیکی زۆر داماو بوون، سوپای شه‌ږپۆی په‌هله‌وی که‌وتنه‌ گرتن و نازاردانی کوردانی ئە‌و ناوچانه‌ی ده‌ستیان وێږاده‌گه‌یشت، چی ئومید هه‌بوون، بۆ ماوه‌یه‌کی دوورودرێژ له‌به‌ر چاوان ون بوون، ژبان له‌ هه‌موو خه‌لکی تال بوو. من له‌و ږۆژانه‌دا له‌ شار و ده‌ره‌ که‌وتبووم خۆم له‌ لادیدا په‌نا داوو، به‌لام زۆری نه‌برد زه‌ږوزه‌نگ له‌و جیپۆږتیه‌ی خوښم هه‌لی قه‌ندم، به‌ ناچاری، ملی ږی ئاواره‌ییم گه‌رته‌به‌رو به‌ره‌و ژبانی نادیا، زیدی خۆم به‌جێ هه‌یشت، هه‌رچه‌نده‌ تا ئە‌و کاته‌ش من هه‌ر له‌گه‌ڵ ئاومیدییدا ناکۆک بووم، پیم وابوو ږۆژیتیک دادی ئە‌و ئاومیدییه‌ ده‌ڤه‌وتیه‌وه‌و خه‌لکی وریان به‌رز ده‌بیته‌وه‌و جاریکی دی دۆخه‌که‌ له‌به‌رژه‌وه‌ندی گه‌له‌که‌م ده‌گه‌ږتیه‌وه‌.

ئێستا سالانی داوای نه‌مان و له‌ ناوچوونی کۆماره‌ ساواکه‌ی کوردستانه‌، گرانییه‌ سه‌خته‌که‌ی سالی داوای نه‌مانی نازادیم دیته‌وه‌ بێر که‌ له‌ به‌هاردا خه‌لکی دیهاتی نازه‌ږایجان له‌حالییدا که‌ وه‌ک خه‌زه‌لی پاییز له‌ برسان هه‌لده‌وه‌رین و پیاو ئاگری بۆ تیه‌ڤه‌رده‌بوون، به‌ کوردستانێ وهریون. گه‌لی کورد جاریکی دی پیاوته‌تی و نانده‌بی میوانداری خۆی نیشان دان. هه‌ر ده‌سته‌یه‌ک ږووی له‌ هه‌ر ئاوه‌دانییه‌ک ده‌کرد، خه‌لکی ئە‌و ئاوه‌دانییه‌ به‌ پیریانه‌وه‌ ده‌چوون و ژه‌میکیان تیر ده‌کردن و به‌ریتیان ده‌کردن، ئە‌وه‌ش سه‌رده‌می قاتوقږی بوو که‌ له‌ ناواخنییدا

دهيان کاره ساتی ناخوش، خوځيان نمايش دهکرد، که له هندیکیان بی ریزی نینسانه کان بهرانبه به یه کتر به ناشکرا دهکرا، دهبینرا و نرخی مرؤقايه تی تهواو بهای خوځی له دهست دابوو، نهگهرچی پیاووتهی و سه خاوه تی خه لکه به نه مه که که ی ولاتی خو مان جیی شانازی بوو.

له وه ده چیت ئیستا سیروان ههر له ناو دنیای نه ندیشه کاندای وهک بالنده یه کی کوچه ری به ناسمانی یاده و دریه کانتدا جار جار بهرز بفری و جاری واش هیه بکه و پته وه ناو نهویان و دیمه نه کان له نما ییاندای بینیته وه پیتش چاوان. دیاره ئیستا و له و کاتدا پیتده چیت هیچ بیری به لای که سبکدا نه چن که له بهرانبه ری دانیشته وه و جلته وی بیره وه دریه کانی بو شل کردوو. نه و کاته که گوتی ماموستا بوچی و اراموی؟ تو دوا تینت دایه سهر نه و که رسه که گلله ی به دهسته وه بوو و له نیوان په نجه کانتدا تهواو ورد و خاشت کرد، بوو به تو ز و دابارییه بهر پییه کانت و له و کاته دا گوت:

- کاکه لیم نه گه رای به راستی له ناو چندان خه بالی جوان و دزیودا تهواو مهست بووم، مهستییه کی نه و تو واده زانم هه موو رووداو و کاره ساته کان ههر نه مرؤ روویان داوه. ههر نه مرؤ من بوو بوومه وه مندال. گه نج. پیاو و زور شتی دی. بوو بوومه وه به و پیاوه ناو اره ی له جییه کی دووره دهستی ولاتیک که نه زمانم ده زانین نه شاره زای کولتور یان بووم، ناو اره و دهر به دهر بووم. دهیان روژ و مانگ، که سیکم وه گیر نه ده که ووت دوو قسانی له گه ل بکه م، دوو سئ دهرده دللی خو می بو باس بکه م، یان که سیک هه والیکم له مال و مندال و زیدی خو م پیرا گه یه نی. هه موو زیانم له و کاته دا ههر ئاخ و ئوف بوو، به لام چونکه دیلی ناو قه فه زی خوین خو ره کانی ولاته که م نه بووم، ههر به ژبانی پاشایه تیم نه ده گورییه وه.

- ده به خیر بییه وه. ژبان له ناو نه ندیشه جوانه کانی شدا له زه تیکی روحی به جهسته ده به خشن و نه فره تیش بهر نه ندیشه دزیوه کان ده که ویت.

- نه ری قسه ی تویه. ده من له ناو نه و له زه ته روحیه دا ده ژیم که ئیستا ده میینی.

- خو نه وهش کاریکی زور پیروزه، که واته گله بیت له م چاره نووسه ی خو ت نییه؟

- نه خیر نه وه بو من میدالی زی ره که چاوم له دهستی کهس نییه. ده ی نه گهر نه وه نه که م چا و له دهست ده بم،

چا و له دهستی ش بو من نه نگییه کاکه خو م، ده ی بیتره نه گهر نه وه نه که م، ده بی چی بکه م؟

- نه وه به جیتی خو ی، نه ی نه دی کوا نه و که یف و خو شیه ی که دهیان شیعی ری جوانی وه ک شه نکه بیتری پی گوترا، له بیتره که ده تگوت:

**شه نکه بیتری سالی سالان له کوستانان له نیو مه ری
بو مه رو شین هه لت ده کرد نه و باسکی سپی مه رمه ری
له بهر هاره ی گزه روک و گواره و کرمه ک و ژیر چه نه
نیو ره یه له بهر بیتره کوری مه ری راده په ری**

- به لئ چاکم له بیهره، به لام ده بی نه وهش بلیم من ئیستا به و ژبان ه ی خو م زور رازیم و زوریشم پی خو شه، چونکه من له جییه ک گوتومه:

**ژین به یه خسیری و دیلی بی که لکه
بو یه له میزه له ژینم تیرم
گوزهران بو من له ناو نه م خه لکه
سه خته ناخوشه چونی رابو ترم**

- ده ی نه و قسانه جو ریک نا ئومیدی له خو ناگرن؟
- نا من ئیستا تووتنه وانم و شانازی به تووتنه وانیه وه ده که م. شیعه ره کاتم با بو خه لک بن. دوا ده مه کانی ژبانیشم له گه ل تووتنه وانیدا ده به مه سه ر گله ییم له کهس نییه، نه وه ی کردوو مه منه ت نییه به سه ر که سه وه، من برپارم داوه:

**هه تا هه می هیز و تین دیم و
دیم و دیم و دیم..**

ئاشنام به و ژینه تاله تا له ژباندا می نیم، نه و ئاشنایه تییه بهر نادم.

نابی ۲۰۱۸